

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
Development of Reading Exercises from English Newspapers and
Magazines Based on the Communicative Language Teaching
of Mathayom Suksa 5 Students

ผู้วิจัย นายกัตวิษญ์ งามสิทธิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ดร.ไพสิฐ บริบูรณ์

Researcher : Mr. Kantawit Ngasit; Thesis Advisor : (1) Dr. Phaisit Boriboon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 37 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 81.23/80.63

2. นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 67 ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.67

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับดี

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach on the standard criterion of 80/80, 2) to study the effectiveness index of reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach, 3) to compare the students' learning achievements between before and after they had learnt through the reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach, 4) to investigate the students' satisfaction of the reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach.

The subjects were 37 Mathayom Suksa 5 students in the second semester of academic year 2011 at Mattayomwaritchaphum School selected by purposive sampling. The instruments used were 1) reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach, 2) a learning achievement test, 3) a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using the percentage, mean, standard deviation, t-test and the effectiveness index.

The results were as follows:

1. Reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach had efficiency of 81.23/80.63 which was higher than the set criterion of 80/80.
2. The students' progress study was higher by 67 percent and the effectiveness index was 0.67%.
3. After the students had learnt through the reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach, their achievements was statistically higher than that of before at .05 level of significance.
4. The students' satisfaction of learning through the reading exercises from English newspapers and magazines based on the communicative language teaching approach, was at the high level.

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรที่หลากหลาย ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นขึ้น เพราะการเรียนรู้และเข้าใจความ

แตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิดต่างๆ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190)

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก วิทยาการต่างๆ และเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อใน

การนำเสนอ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงได้เข้ามามีบทบาทสำหรับคนไทยมากขึ้น ในฐานะเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปว่าผู้มีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษดี ย่อมมีโอกาสที่ดีกว่าในสังคม (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 2)

การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในสาขาวิชาต่างๆ กระทำได้โดยง่าย การแสวงหาความรู้จากการอ่านเป็นวิธีหนึ่งที่สะดวกที่สุด ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังสามารถไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ ที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษ นับว่าสำคัญมาก เพราะข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ในยุคนี้มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี จึงเข้าถึงวิทยาการต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว ดังนั้นการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง (จิตาภา ฉันทานนท์, 2541, หน้า 52)

จากการสำรวจการจัดการศึกษา พบว่านักเรียนไทยส่วนมากมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 20) เช่นเดียวกันกับสถานการณ์ที่ผ่านมา ณ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ครูได้นำทักษะการอ่านมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ไม่สามารถแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สาเหตุที่นักเรียนขาดทักษะในการอ่าน เช่น มีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์น้อย ขาดทักษะหรือกลยุทธ์ในการอ่านที่ถูกวิธี เรียนจากหนังสือตำราเรียนอย่างเดียว เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านไม่น่าสนใจ รวมทั้งครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมๆ คือ ครูผู้สอนใช้วิธีสอนแบบแปลอธิบายหลักไวยากรณ์และคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามทำแบบทอ่านได้ สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ บทอ่านบางบท ไม่น่าสนใจและไกลตัวนักเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาจากแบบเรียนเป็นหลัก (กรมสามัญศึกษา, 2541, หน้า 61) ซึ่งแบบเรียนจำนวนไม่น้อยได้มาจากการเขียนของนักวิชาการหรือจากการดัดแปลงภาษาต้นฉบับในระดับความยากง่ายตามที่

ผู้สร้างแบบเรียนต้องการ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะ ภาษาในแบบเรียนจึงไม่สมจริง โอกาสที่นักเรียนจะนำภาษาจากหนังสือไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง จึงมีน้อยเพราะห่างไกลจากชีวิตของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงต้องใช้วิธีสอนและสื่อการสอนหลายประเภท ให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ซึ่ง เดย์ และแบมฟอร์ด (Day and Bamford, 1998, pp. 28-29) กล่าวว่า การเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านนั้นควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและเป็นประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตรประจำวัน เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ผลิตภัณฑ์ต่างๆ และโฆษณา เป็นต้น

การอ่านเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง ซึ่งผู้เรียนจะสนใจข้อมูลที่ใช้ในการสื่อสารหรือการใช้ภาษามากกว่าตัวภาษาหรือกลวิธีการใช้ภาษา สนใจหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา ในการอ่านผู้อ่านมักมีจุดมุ่งหมายต่างๆ นอกเหนือจากตัวภาษา เช่น อ่านคู่มือการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เพราะต้องการทราบว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นๆ อย่างไร หรืออ่านข่าวเพื่อต้องการรู้ความจริง หรือแม้กระทั่งอ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือปรับปรุงตนเอง การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการพัฒนาความคิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนได้รับจากการอ่านมิใช่แค่เพียงนักเรียนเข้าใจเฉพาะสิ่งที่เขียนไว้เท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาภายในตัวนักเรียน ซึ่งได้มาจากการตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนอ่านนั่นเอง (Scholes, 1995, p. 15)

ในปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด ก็คือหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เพราะเป็นวัสดุการอ่านที่มีราคาถูก ผู้อ่านทุกระดับ ทุกสาขาอาชีพสามารถเลือกซื้ออ่านได้ง่าย สามารถพกพาไปในสถานที่ต่างๆ ไม่จำกัด มีเนื้อหาสาระที่หลากหลาย น่าสนใจ เป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์ที่ทันสมัย นักเรียนสามารถอ่านได้ทุกวัน (เอมอร สงวนดี, 2547, หน้า 53) การอ่านข่าวและโฆษณาต่างๆ จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ มีโลกทัศน์เปิดกว้าง นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ทั้งในด้านการศึกษาและการติดต่อสื่อสาร (ศศิวิมล กังลี, 2544, หน้า 4) นอกจากนี้การอ่านข่าวจะทำให้ผู้อ่านได้ฝึกการตอบคำถาม 5W ในขณะที่อ่าน คือ Who, What, Where, When, Why ซึ่งมีอยู่ในทุกเนื้อข่าว

จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อที่ใช้ภาษาจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งแตกต่างจากหนังสือแบบเรียนและสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนได้ทุกอายุ และระดับความสามารถ ซึ่ง ลีและมอร์ริสัน (Lee and Morrison, 1998, p. 92) กล่าวว่า บทอ่านจากหนังสือพิมพ์มีความแตกต่างจากหนังสือแบบเรียนตรงที่เนื้อหาของบทอ่านจากหนังสือพิมพ์ไม่มีลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่ตายตัว

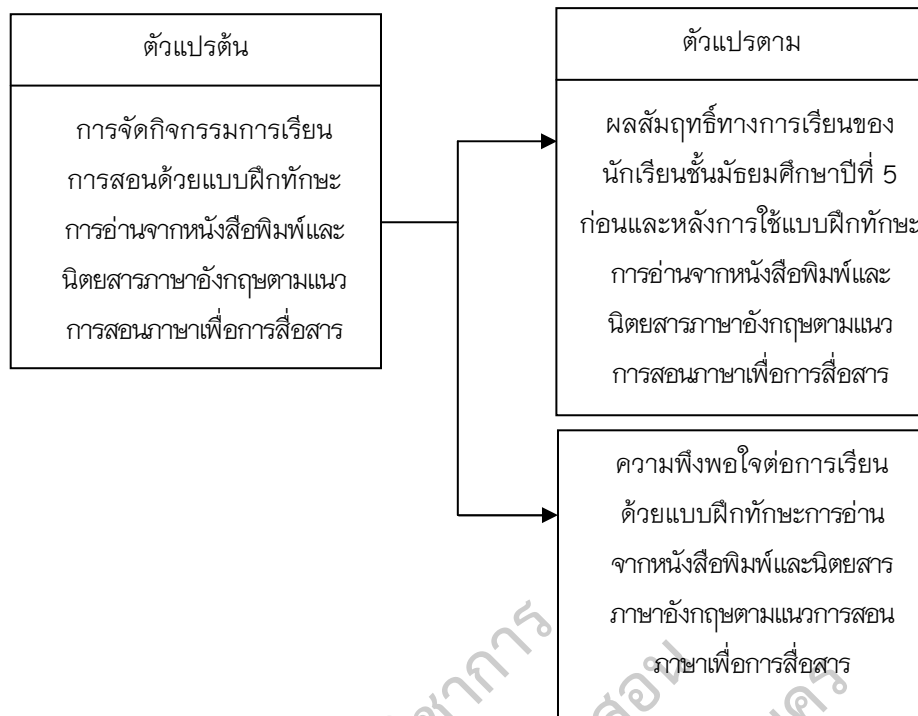
แบบฝึก แบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเพิ่มพูนทักษะ ส่วนใหญ่แบบฝึกหัดจะอยู่ท้ายบทเรียน แบบฝึกเป็นวิธีสอนที่ดีอีกวิธีหนึ่ง คือ การที่นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดต่างๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายตามขั้นตอน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ (อิทธิพล เหล็กกล้า, 2545, หน้า 27) และจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ (ศศิวิมล กังลี, 2544, หน้า 115-116) วิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 75.30/77.75 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านในระดับดี

จากความสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ ที่ยังคงมีปัญหาด้านทักษะการอ่าน เพราะหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่ใช้ภาษาจริง และมีระดับของภาษาที่เหมาะสมกับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยคาดหวังว่าแบบฝึกทักษะการอ่านนี้จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าสัมประสิทธิ์ของแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 4 ห้องเรียน 159 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 1 ห้องเรียน 37 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 7 แบบฝึก

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็นข้อความ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 1 ฉบับ มี 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก โดยทดสอบก่อนเริ่มเรียนจากแบบฝึกทักษะทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนจบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

4. นักเรียนตอบแบบสอบถามแสดงความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการศึกษาต่อดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ร้อยละ 50

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC วิเคราะห์ค่าความยาก (p) การหาค่า

อำนาจจำแนก (r) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมด โดยใช้สูตร KR₂₀ ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้ t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 81.23/80.63

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.67 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 67

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 81.23/80.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ระบุนประเด็นปัญหาที่ต้องการพัฒนา เลือกรูปแบบในการแก้ปัญหา ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างแบบ

ฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2551, หน้า 52-57) และเดวิส และคณะ (Davies et al, 1990, p. 101) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก เริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป

ในขั้นการอ่าน นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนได้ฝึกโครงสร้างภาษาในบริบทที่มีความหมาย เพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทอ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถถ่ายโยงความรู้ความรู้ไปใช้ในขั้นนำภาษาไปใช้ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละบทเสร็จสิ้น นักเรียนจึงได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อประเมินผลสิ่งที่เรียนจบในทันที นักเรียนจึงสามารถนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาคำศัพท์สำนวน โครงสร้างภาษาในบทเรียนที่เพิ่งเรียนจบไปใช้ในการทำแบบทดสอบท้ายบท ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเชื่อมโยงสัมพันธ์ (Connectionism) ของธอร์นไคด์ (Thorndike) กล่าวคือ ผู้เรียนจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ดีในระยะเวลาใกล้เคียงกัน สิ่งเร้าในที่นี้ก็คือแบบทดสอบ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนได้สูงกว่าแบบทดสอบหลังการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ

1.2 ในการสอนอ่านโดยให้นักเรียนได้ใช้แบบฝึกทักษะที่มีการชี้แนะกลยุทธ์ในการอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะ โดยเริ่มต้นจากการรู้คำศัพท์ก่อนแล้วบททวนโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการอ่านและแปลประโยค ซึ่งสอดคล้องกับ ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974, 77 อ้างถึงใน เรวดี หิรัญ, 2550, หน้า 151) และฮายาชิ เคนได (Hayashi Kendai, 1999, pp. 118-126) ที่กล่าวว่าวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียน

เกิดทักษะในการอ่าน คือ ส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีความหมายคล้ายกัน หากคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนเดาความหมายของคำใหม่ โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท จากนั้นจึงช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างหรือประโยค โดยใช้วิธีการเดียวกันกับการเพิ่มพูนคำศัพท์

1.3 เนื้อหาในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนสนใจสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเนื้อหา นำมาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ที่เป็นเหตุการณ์จริง เนื่องจากแบบฝึกทักษะดังกล่าวสร้างขึ้นจากหนังสือพิมพ์นิตยสารภาษาอังกฤษ ซึ่งหนังสือพิมพ์และนิตยสารดังกล่าวสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชนหรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง ซึ่งมีความยากง่ายพอเหมาะสำหรับระดับความสามารถของนักเรียน ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จากเหตุผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะเนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะเป็นเรื่องราวที่พบในชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาใช้ในการทำความเข้าใจในแบบฝึกทักษะได้ง่ายยิ่งขึ้น จึงส่งผลโดยตรงกับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศศิวิมล กังลี (2544, หน้า 4) และลี และมอร์ริสัน (Lee and Morrison, 1998, pp. 90-100) ที่กล่าวว่า การอ่านข่าวและโฆษณาต่างๆ จากหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์มากเพราะช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้มีความรู้ ทันต่อเหตุการณ์ มีโลกทัศน์เปิดกว้าง ช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ทั้งในด้านการศึกษาและการสื่อสาร ผู้อ่านได้ฝึกตอบคำถาม 5W ในขณะอ่าน คือ Who, What, Where, When และ Why

2. คำร้อยละของดัชนีประสิทธิผลแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีคำร้อยละดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 67 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความก้าวหน้าของคะแนนสอบระหว่างก่อนเรียนและหลัง

เรียน คิดเป็นร้อยละ 67 ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ในการทำแบบฝึกทักษะนักเรียนได้ทำตามขั้นตอนของการเรียนการสอนการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องวิธี ที่สอดคล้องกับขั้นตอนในการสอนอ่าน ของมอริสและดอร์ (Morris and Dore, 1999, p. 171) คือ ขั้นเตรียมความพร้อม โดยการทบทวนลักษณะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น คำศัพท์ใหม่ จุดประสงค์ในการอ่าน ขั้นการอ่านโดยผู้เรียนลงมืออ่านด้วยตัวเอง ขั้นอภิปราย และขั้นทำกิจกรรมต่อเนื่องที่เป็นการฝึกฝนทักษะที่นอกเหนือจากบทเรียน และผู้เรียนยังได้มีการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) เพราะกิจกรรมในแบบฝึกทักษะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะอย่างเพียงพอ โดยจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทที่มีความหมาย จนนักเรียนสามารถสื่อสารความหมายได้โดยการเชื่อมโยงข้อมูลทางภาษากับประสบการณ์ของตน และแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนโดยการเขียน การพูด ฯลฯ

2.2 การสอนโดยให้นักเรียนได้ฝึกหัดจากการทำแบบฝึกทักษะด้วยตนเอง หลังจากนั้นให้นักเรียนตรวจสอบคำตอบโดยการอภิปรายร่วมกันก่อนจึงเฉลย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้สื่อสารในเรื่องที่อ่าน จะช่วยเสริมความรู้ที่ได้มาจากการอ่านให้แตกฉานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2544, หน้า 154) ที่ว่าการแสดงความคิดเห็นและการฟังซึ่งกันและกัน จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านดีขึ้น และยังช่วยเสริมสร้างความจำและความเข้าใจในระยะยาว เนื่องจากเป็นผลจากการปฏิบัติ (Law of effect) ถ้าผลที่ได้รับจากการปฏิบัติเป็นที่พึงพอใจ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะพฤติกรรมนั้นต่อไปแบบฝึกทักษะจึงจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด และใช้ความพยายามของตนเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการ โดยผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ การช่วยให้นักเรียนรู้ขอบพร้อมและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษา เนื่องจากประสบความสำเร็จการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ทำทนายและได้ประสบการณ์ทางภาษาที่แม่นยำ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศาล อินทร์ทอง (2541, หน้า 102) ศศิวิมล กังลี (2544, บทคัดย่อ) และกันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546, 93-105) และผลจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 แบบฝึกดังกล่าวสร้างขึ้นจากหนังสือพิมพ์ The Bangkok Post Student Weekly และนิตยสาร Nation Junior ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชนหรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง ซึ่งมีระดับความยากง่ายพอเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่าน และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้สูงกว่าก่อนเรียน และการที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและพอใจในการเรียนจากสื่อหรือแบบฝึกทักษะที่สร้างจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารดังกล่าว อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่น่าสนใจสร้างเป็นบทเรียนเป็นเรื่องราวที่ในชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาใช้ในการทำความเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น จึงส่งผลโดยตรงกับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน สอดคล้องกับลี และมอริสัน (Lee and Morrison, 1998, pp. 90-100) และฮายาชิ เคนได (Hayashi Kendai, 1999, pp. 118-126) ที่กล่าวว่า บทความจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความน่าสนใจ เกี่ยวข้องและใกล้กับประสบการณ์ของตนเองมากกว่า ซึ่งแตกต่างจากหนังสือแบบเรียนตรงที่มีลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่ตายตัวอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการสอนไวยากรณ์

3.2 การประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และมีแรงจูงใจที่จะฝึกทักษะการเรียนรู้อย่างดีขึ้น เพราะจะได้รับทราบผลความก้าวหน้าทางการเรียนทันทีหลังจากที่เรียนจบ ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานานนท์ (2551, หน้า 88-89) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า

แบบฝึกทักษะสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ ความสามารถของตนเองได้ และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องใดๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน

4. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดี เพราะแบบฝึกทักษะดังกล่าวส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียน เพราะนักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ โดยมีครูคอยดูแลให้คำแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับสมพร ฉายาทัย (2547, บทคัดย่อ) และสุคนธ์ ลินธพนานนท์ (2551, หน้า 88-89) ที่กล่าวว่า การเรียนจากแบบฝึกทักษะฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำแบบฝึกตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ อย่างหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้มีความยากง่าย และจำนวนข้อของแบบฝึกเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และควรเพิ่มบัญชีคำศัพท์ยากที่เป็นภาษาไทยให้กับผู้เรียน

1.2 ในการเลือกบทเรียนควรเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนให้มากที่สุด แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ ควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนจะได้ทำความเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น และสามารถนำคำศัพท์และสำนวนภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3 การชมเชยเป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนต้องทำด้วยความจริงใจ เน้นให้ใช้ความสามารถของตน และยอมรับความสามารถของกันและกันให้มากที่สุด

1.4 กิจกรรมกลุ่มเป็นสิ่งจำเป็นต้องมีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือกัน โดยครูสังเกตด้วยตนเอง ใช้แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย ไม่มุ่งผลที่คะแนนอย่างเดียว

1.5 แบบฝึกทักษะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งไม่อาจสอนแทนครูได้ทั้งหมด ดังนั้นครูควรสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนให้เกิดขึ้นในขณะเรียนจากแบบฝึก เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด คอยเสริมแรงเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

1.6 การกำหนดเนื้อหาสาระและเวลาควรให้เหมาะสม จะช่วยลดความกดดันของผู้เรียนในการที่จะเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองได้ทันตามกำหนดเวลา

1.7 ควรวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม อาจให้เวลาในการฝึกก่อนออกชั้นเรียน หรือมอบหมายเป็นการบ้านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีเวลาในการคิดเพื่อสร้างชิ้นงานให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแบบฝึกทักษะการอ่าน

2.1 รูปภาพประกอบในแบบฝึกทักษะการอ่านควรชัดเจน ถ้าเป็นไปได้ควรเป็นภาพสี ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ทำให้บทอ่านมีความน่าสนใจมากขึ้น และควรจัดพิมพ์บทอ่านในแบบฝึกใหม่ให้ชัดเจน ใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย และมีขนาดที่เหมาะสม

2.2 ควรมีการบูรณาการวิธีการสอนและกลวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกันในขณะที่เดียวกันการประเมินหรือการออกข้อสอบท้ายบทต้องให้มีความสอดคล้องกับบทอ่าน โดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก และควรมีการนำคำศัพท์ในบทเรียนมาวัดผลท้ายบทด้วย

2.3 ในการคัดเลือกบทอ่านไม่ควรคัดเลือกบทอ่านที่มีความยาวมากเกินไป ถึงแม้ว่าบทอ่านนั้นจะมีความน่าสนใจเพียงใดก็ตาม

2.4 ควรพัฒนาแบบฝึกให้ทันสมัย และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เพราะจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี และรูปแบบของแบบฝึกควรหลากหลายเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

2.5 ควรพัฒนาแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจมากขึ้น โดยปรับปรุงขนาดตัวอักษรให้พอเหมาะ และจัดให้มีภาพประกอบมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

3.1 ครูผู้สอนควรศึกษาหาแนวทางการสอนใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในการสอนเอกสารจริงควรจัดกิจกรรมเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และมีการใช้สื่อประสมมาใช้ในการเรียนการสอน ชวนให้นักเรียนควรส่งเสริมความมั่นใจและพูดชมเชยผู้เรียนเพื่อเป็นการเสริมแรงและสร้างความสบายใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน

3.2 ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านในระยะเริ่มต้น ครูผู้สอนอาจอธิบายคำศัพท์และให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลที่จะอ่าน เพื่อเป็นแนวทางที่จะทำความเข้าใจเรื่องที่จะอ่าน นอกจากนี้หากผู้เรียนยังไม่สามารถที่จะทำแบบฝึกทักษะได้ ครูผู้สอนอาจจะเสริมความเข้าใจให้กับผู้เรียนโดยอธิบายเนื้อหาในส่วนที่เป็นภาพรวมก่อนการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน

3.3 ครูควรฝึกกลวิธีการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านได้เร็วและอ่านอย่างมีจุดหมาย และในกลวิธีครูควรเป็นผู้นำในการสรุปเนื้อหาของบทอ่าน เจลยแบบฝึกและแบบทดสอบที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนนำเสนอคำตอบที่ถูกต้องโดยบอกกลวิธีการอ่านที่ใช้เพื่อฝึกการอ่านอย่างมีจุดประสงค์

3.4 ครูผู้สอนไม่ควรเสียเวลาในการสอนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งมากเกินไป เพราะอาจทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งน้อยเกินไป หรืออาจเหลือเวลาให้นักเรียนในการทำแบบทดสอบน้อยเกินไป

3.5 ควรมีการนำบทอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษมาสอนโดยต่อเนื่อง เพราะสามารถแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนได้และเมื่อได้ฝึกอ่านบ่อยๆ นักเรียนจะเป็นนักอ่านที่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

3.6 ในกิจกรรมหลังการอ่าน ถ้าต้องให้นักเรียนไปหาบทอ่านจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษเพื่อมาทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึกแต่ละบท ครูควรจัดเตรียมข้อมูลและสื่อที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึกบทนั้นๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อแนวทางในการคัดเลือกบทอ่านให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง

3.7 ให้เลือกวิธีการสอนตลอดจนวัตถุประสงค์ของแบบเรียนให้เหมาะสมกับบทอ่าน เนื่องจากบทอ่านเป็นเอกสารจริง ดังนั้นครูผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจุดประสงค์ของบทเรียนต้องมุ่งเน้นการสอนภาษาแบบบูรณาการ และการวัดผลก็ต้องเป็นการวัดแบบบูรณาการเช่นกัน

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการวิจัยต่อไป

4.1 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษควรนำสิ่งที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องที่นักเรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงมาสร้าง นอกเหนือจากการอ่านข่าวและโฆษณาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ กรณีที่นักเรียนมีประสบการณ์จากเรื่องที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านได้เข้าใจเร็วขึ้น

4.2 เนื่องจากแบบฝึกเป็นการช่วยเสริมทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงควรมีการนำแบบฝึกไปพัฒนาโดยเพิ่มกระบวนการแนวการสอนที่ใช้วิธีการต่างๆ ทางการอ่านภาษาอังกฤษเข้ามาเสริมเพิ่มเติมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.3 ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน เพราะทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญเพื่อนำไปสู่ทักษะการเขียน และสามารถตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดี

4.4 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษกับการสอนอ่านจากหนังสือแบบเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

4.5 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนศึกษาด้วยตนเองกับที่ครูเป็นผู้สอนเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึก

เอกสารอ้างอิง

- กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญศึกษา. (2541). รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2541. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). สรุปผลการดำเนินงาน 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542-2551). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จิตาภา ฉันทนานนท์. (2541). การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้. วารสารวิชาการ, 1(1), 52.
- พิศาล อินทร์ทอง. (2541). การสร้างบทอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรังค์กู๋ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตติวัตร. (2551). การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. มิตรครู, 27(14), 52-57.
- เรวดี หิรัญ. (2550). สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิวิมล กังลี. (2544). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนันท์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สมพร ฉายไยทัย. (2547). การใช้หนังสือพิมพ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินท์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒนะกุล. (2544). การวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิทธิพล เหล็กกล้า. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอมอร สงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Davies, E. et al. (1990). *Task Reading*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Day, R.R. and Bamford, J. (1998). *Extensive reading in the second language classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lee, Winnie and Morrison Bruce. (1998). A role for Newspaper Articles in Developing Autonomous Language Learning Skills. *RELC Journal*, 29(2), 90-109.
- Scholes, Robert. (1995). *Textual Power : Literacy Theory and The Teaching of English*. Yale: Yale University Press.